

حوکمی به شوم دانانی مال و خانوو

حكم التشاؤم من الدار

< کوردی >

شیخ محمد کوری صالح کوری عوئەیمین (پەحمەتی خوی لی بیٔا)

الشیخ محمد بن صالح بن عثمان (رحمه الله)

وهرگیڕانی : دەستەوی بەشی کوردی مائپه‌ری ئیسلام هاوس

پیداچونه‌وی: پشٹیوان سابیر عەزیز

ترجمة: فريق القسم الكردي بموقع إسلام هاوس

مراجعة: بشتیوان صابر عەزیز

حوکمی به شوم دانانی مال و خانوو

پرسیار: که سیك له خانوویه کدا نیشته جی بوو، چه ند نه خوشی و نه هامه تیه کی تووش بوو، ئەمەش وای لهو کهسه و خیزانی و مالومالی کرد که رهش بین و شومیان هه بیته بو ئەو خانوو، ئایا دروسته له بهر ئەم هۆیه ئەو خانوو به جی بهیلن و برۆن بو جیگایه کی تر؟ خوی گهوره پاداشتی خیرتان بداته وه ..

وهلام: سوپاس وستایش بو خوی گهوره ومیهره بان و دروود و سه لاته و سه لام له سه ر پێشه وای مرۆقایه تی محمدی پێغه مبه ری ئیسلام و ئال و بهیت و هاوه ل وشوینکه وتوانی هه تا هه تایه .

پێده چیت هه ندیک خانوو، یان هه ندیک له ئۆتۆمبیل و ئەسپ و ماین و ئەو هۆکارانه ی که مرۆف بو سوار بوون به کاریان ده هیئت، یان هه ندیک له هاوسه ران شوم و رهش بن بو خاوه نه کاریان، که خوی گهوره به حیکمه تی خوی وای دانابیت ئەو کهسه تووشی زیان و له ده ستدانی هه ندیک سوود و قازانج ببیته وه به مانه وه ی له گه ل ئەو شتانه ی که له سه ره وه باسه مانکردن، جا بویه هیچ گرفتیک نابینریت له فرۆشتنی ئەو خانوو و گواسته نه وه ی بو خانوویه کی تر، به ئومیدی ئەوه ی خوی گهوره تووشی خیر و چاکه ی بکات له و خانوو نوییه ی که تیدا نیشته جی ده بیته، پێغه مبه ری خوایش (صل الله علیه وسلم) له م باره یه وه فه رموویه تی: **"الشؤوم في ثلاثة في الفرس والمرأة والدار"** {رواه البخاري (2858) ومسلم (2225)} .

واتا: رهش بینی و شووم به سی شته وه یه: به ئەسپ و هاوسه ر و خانوو وه یه .

بویه هه ندیک له و هۆکارانه ی که مرۆف سواریان ده بیته - له ئەسپ و ماین و گویدریژ و له م سه ره ده مه یشتا ئۆتۆمبیل - شوم و خراپن، وه هه ندیک له هاوسه رانیش جوړیک له شوم و خراپه یان پێوه یه، وه هه ندیک له خانوو و مال هه کاریان رهشی و شومیان پێوه یه، جا هه ر کاتیک مرۆف شتیکی له و شیوه یه ی بینی، ئەوه با بزانیته هه مووی قه ده ری خوی گهوره یه، وه په ره ردگار به حیکمه تی خوی ئەوه ی ته قدير کردوو، و با بگوازیته وه بو جیگایه کی تر، خوی گهوره ش زاناته ..

سه رچاوه: المجموع الثمین من فتاوی الشیخ ابن عثیمین به رگی 1 / لاپه ره 7 - 71 .